

[Fuglsang.]

konkret politik, der muliggør en skattelet- telse, uden at det går ud over befolkningens sociale og kulturelle standard, nemlig ved at spare på de uproduktive militæruddgifter. Vi har som de eneste, således som venstre og socialdemokrater gjorde det under Estrup, stemt imod finansloven med dens militæruddgifter; men netop vore skattelove er jo i høj grad præget af det, som Hørup kaldte „den lumpneste politik“, den, der plyndrer de fattige og sætter overklassen på nakken af dem, der har mindst at stå imod med. Det gælder med hensyn til de stadig mere tyngende indirekte skatter, der særlig rammer de små, samtidig med at de store lettes gennem skattefri afskrivninger og henlæg- gelser, men det gælder også med hensyn til overtrædelser. Hvilken forskel er der ikke på den behandling, småsyndere udsættes for, og den lemfældige måde, hvorpå man f. eks. behandler en direktør Steffensen, som fik eftergivet en skattebøde på ca. 300 000 kr.! Det er vistnok sådan noget, de tænkte på, der formede det gamle ord om de store tyve, man lader løbe.

Vi har i overensstemmelse med danske arbejderes interesser og krav modarbejdet pristallets bevisteste mørklægning og stillet forslag om afskaffelse af særpristallet fra juli 1957, og vi har gennem årene krævet kontrol med priser og avancer. På land- brugsprodukternes område har vi modsat os en kornordning, der først og fremmest er en indrømmelse til godsejerne, medens det bliver forbrugerne og det kornkøbende landbrug, der må lægge ryg til. Derimod vil vi støtte — ud fra hensynet til småbrugets interesser — forslag til en mælkeordning, som skulle hindre en gentagelse af fjorårets pris- fald på smør ned til 3½ kr. pr. kg. Vi er- kender forbrugernes interesse i billige føde- varer, men det behøver ikke at ske på be- kostning af deres arbejdende fæller på lan- det. Derfor har vi henvist til det urimelige i, at fordelingen af landbrugsvarer i Dan- mark i dag er langt dyrere end i andre lande, og end den var for bare 10 år siden. Endelig vil jeg i denne forbindelse under- strege, at en naturlig konsekvens af denne garanti over for landbrugerne må være en tilsvarende garanti over for lønarbejderne, både med hensyn til en minimumsløn på 200 kr. om ugen og med hensyn til en årlig

minimumsindtægt, der betrygger deres til- værelse.

Hvad samlingens landbrugslove angår, har behandlingen af dem været præget af storbrugsrepræsentanternes mere utilslørede offensiv mod småbruget, mod udstykning- en og mod dens finansiering. I virke- ligheden er storbrugsstadige jammer og krav til den øvrige befolkning en anklage ikke mod småbruget, men netop mod det kapitalistiske storbrugs driftsform. Dette stiller for os trekantregeringen over for kravet om at gennemføre nye statshus- mandslove og gøre en ende på det mis- forhold, at der i dette land stadig findes godser med over 10 000 tdr. land.

Vi har støttet sociale love, der som enke- pensionsloven betød fremskridt. Vi har rejst kravet om endelig at få gennemført en tiltrængt forbedring af sygekasselov- givningen og endnu en gang om nedsættelse af folkepensionisternes aldersgrænse. Vi har stemt for den nye skolelov, men samtidig stærkt understreget nødvendigheden af, at der stilles de nødvendige midler, klasse- lokaler og snarest muligt lærerkræfter til rådighed, for at denne rammelov også kan få et indhold. Men derudover trænger en lang række problemer med hensyn til ungdommen sig på, ikke mindst under hen- syn til de store årgange. Det gælder de unges uddannelse, lærepladser som højere uddannelse, overhovedet en uddannelse, der svarer til den tekniske udviklings betingelser og krav i den tid, vi lever i.

Vi har ikke mindst arbejdet for en anden udenrigspolitik. Derfor har vi her i tinget stillet forslag om selvstændige danske ini- tiativer til fremme af fred og afspænding, om dansk støtte til Rapackiplanen, om ska- belse af en atomfri, militært udtyndet zone i Mellemeuropa og om Danmarks tilslut- ning til denne, om dansk støtte til alt, hvad der kan føre udenrigsminister mødet i Genève og det topmøde, som må følge efter, frem til en løsning af det tyske spørgsmål, en løsning, som alle fredselkende kræfter, ikke mindst i det tyske folk selv, længes efter og er interesseret i, om forbud mod kernevåben, om et klart dansk nej til alle planer om tyske eller andre NATO-depoter på dansk grund og til raketter, om afvis- ning af de ansvarsløse antidemokratiske og antinationale kræfter i vort folk, der ønsker